

Yedinci Şiir

– de_-soulmate · 14 Ekim 2011

....
tuttu yine arabesk yanım sussun yedi başlı dev, bu gece ay ışığında marmarayı içeceğim
dudakların yedikule zindanı paşakapı gözlerin ve sol avucunun sıcaklığı kırılması kadehim silinmeyecek
bana çizdiğin son resim yağmur var Haliçte
eski botlarımın su alması gibi, kalbime yağıyorsun
küçücük yüreğime sakladığım sokak şiirlerimin elleri üşüyor
artık bir babaları yok,
ve annelerinin öleceğini de bilmiyorlar
aynı hayalin çocukları olduklarını bilmedikleri gibi
bana borçlu olduğun beyazbir geceyi
piç doğurduğum son şiirime
bağışla
mesela bir beyaz karanfil gibi kırmızı ağla
ağladığı gibi alınımın
küfür sürülmüş bir bıçağın sivri ucunda"

....

Mavi bir sayfadan,
kelamlarını okumayı özledim.
Yıldızlar yağar o sayfaya sen bilmezsin.
Deniz olur, yosun kokar,
otururum denizin kıyısına maviliğe dalar gözlerim.
Çakıl taşı toplarım sulardan, bilirim denize yazarsın şiirlerini,
sudan okurum yüreğini öylesine derin.

Sonra taşları en uzağa fırlatırım tek tek,
her bir taş, bir kırgınlığıma hayata.
Kulaklarını kapatırım ellerimle, sövmelerimi duyma diye,
dalgaların sesine karışır çığlıklarım, hoyratça savrulur,
isyan olur.... Yeniden bir martının kanadından süzülür
gökyüzüne.

Yine sürgün yazacak eller,
söyle misin bana hangi sürgün,
bir beden ruhuna küsmesi kadar,
uzak iki şehirdir.

Üstelik;
Bırakmak zorunda olduğumu bilmek,
toprağa bedenimi.
Erken, vakitsiz ve sessizce...Şimdi;
son kez,
mavi sür gözlerime sevgili
grilerde kaybolmadan önce...
de_soulmate ikibindokuz&ikibinonbir